

predrži tudi nekoliko čez omenjeno črto. Iz novjših poročil je razvidno, da je nemški naval ustavljen. Nemcem se je sicer posrečilo, dobiti v roke velik plen: 70.000 vjetnikov in nad 1000 topov, a ni se jim posrečilo prebiti angleško-francoske fronte. Žrtve so na na obeh straneh ogromne.

Najnovejša poročila pa pravijo, da so zadnje dni prizadjali Angleži in Francozi nemški armadi hud udarec.

Hako stojijo nemške armade?

Nemške armade prodirajo v obliki trikotja proti mestoma Amiens in Pariz. Nemške armade pod poveljstvom generalov Belova in Hutierja se nahajajo na črti od Arasa proti jugu do trdnjave Montdidier. Te armade prodirajo v zahodni smeri proti važnemu železniškemu križišču Amiens, do katerega so oddaljene še samo do 20 km. Nemške armade pod poveljstvom nemškega prestolonaslednika, ki se nahajajo na črti nekako južno od Montdidiera do mesta Noyon, pa prodirajo v smeri proti jugu proti Parizu, od katerega so oddaljene 70-80 km.

Nemce hočejo zvatiti v past.

Nizozemska poročila naglašajo, da hoče franco-angloško armadno vodstvo zvatiti Nemce na črto med Parizom in Amiensom v past. Angleži se nalašč resno ustavljajo, sicer se pa previdno umikajo. Njihovi letalci pa se dobro držijo. Pri mestih Noyon in Montdidier obstreljuje francoska, angleška in ameriška artilerija Nemce od treh strani: od spredaj in v bok. Nizozemski vojni strokovnjaki in časnikarji, ki so skoraj vsi brez izjeme sovražni Nemčiji, domnevajo, da se bo četverosporazumna armada tedaj, ko bodo nemške čete že dovolj v kleščah, navalile od vseh strani z veliko silo na Nemce. — Tako domnevajo sovražniki Nemčije. V koliko so te vesti resnične, je težko reči. Nemška poročila pa pravijo, da sta že zrahljani dve tretjini angleške armade ter da so Nemci že vjeli v desetdnevni bitki nad 70.000 Angležev in Francozov, uplenili pa že nad 1000 sovražnih topov.

10 milijonov vojakov na zahodu.

Zahodna fronta je v najhujšem ognju, bje se tam bitka, ki je enake še ni videl svet. Začeli so Nemci in sicer ponoči dne 21. marca. Gre jim menda zato da bi pri Amiensu prebili zvezo med francosko in angleško armado, ju ločili, vrgli Angleže proti obali, potem pa se z vso močjo lotili Francozov. Boji morajo biti grozni in presejajo na krvavih žrtvah vse, kar je prinesla sedanja vojna. Bitke prejšnjih časov niso nič v primeru s sedanjimi boji, kar se namreč tiče krvi. Glede uspeha je pa stvar seveda drugačna, včasih ima majhna bitka velikanske posledice. N. pr. boj na Leskem polju je ločil vsled poraza Madžarov in njihovega ustalenja na Ogrskem severne in južne Slovane do danes, pa je bilo na obeh straneh komaj 9000 mož v bitki. Sedaj je pa 9000 vojakov komaj močna patrolja. Menda je v sedanji bitki udeleženi do 10 milijonov vojakov, število, ki se ga nihče ne more predstavljati. Kranjska ima pol milijona prebivalcev, cela Avstro-Ogrsko-Hrvatska pa z Bosno in Hercegovino vred nekaj nad 50 milijonov, vsa Skandinavija kakih 7, Španska kakih 20. To so ogromne številke.

Strašno morilno sredstvo.

Italijanski in švicarski listi objavljajo poročilo o novem strupenem plinu, kateremu se imajo Nemci nahvaliti za svoje uspehe na zapadni fronti. Ta plin imenujejo Arsina in je še mnogo hujši nego oni, s pomočjo katerega so dosegli prebitje italijanske črte. Glavna sestavina je arsenov vodik, ki učinkuje sicer plagoma, pa tem sigurnejše in strahnejše. Plin je vosem neviden ter razširja lahek vonj po cerkvenem kadilu. Smrt je skora' nezgodna in jako mučljiva. Plin uporabljajo zlasti tudi nemški letalci, ki ga spuščajo v steklenih bombah na sovražne naprave. Prvič so ga Nemci preskusili pri zračnem napadu na mesto Armentieres, kjer je vsled tega strašnega morilnega sredstva baje poginilo nad 4000 ljudi v enem samem dnevu. Italijanski listi pozivljajo Francoze in Angleže, da naj se tudi oni brezobzirno poslužujejo svojih strašnih morilnih sredstev (strupenih bomb), s katerimi naj napadejo Berlin in Dunaj, češ, sedaj je napočila ura najbrezobzirnejšega boja.

Poročevalec francoskega lista „Matin“ piše: Strupeni morilni plin, katerega uporabljajo Nemci, je strašno morilno sredstvo. Ko razpoči v enem odseku po več takih bomb, pa z vžigalnimi bombami vžrejo Nemci strupeni plin, kateri se vleče kot gosta megla po vsem tamošnjem ozemlju. In tako nastane ogromen strupen požar, ki uniči vsako živo bitje v beli okolici. Grozna so sredstva, s katerimi Nemci morijo in ugonabljujejo ljudi...

Ogromno število topov.

Nemci imajo na prostoru, kjer se sedaj bje ta strašna bitka, na vsakih 14 metrov postavljena 1 top. Tudi Angleži in Francozi so zbrali ogromno število topov proti Nemcem.

Vrhovno poveljstvo francosko-angleških čet.

Za vrhovnega poveljnika vseh angleških, francoskih, ameriških in drugih čet na francoskem bojišču je imenovan francoski general Foch.

Avstrijski topovi pomagajo Nemcem.

Na zahodnem bojišču se bori ob strani Nemcev tudi avstrijska artilerija, naši slavni pionirji in inlanterija. Nemška poročila posebno stavijo izborno sodovanje našega topništva. In čudno. Dasi ravno Nemci nas Jugoslovane ne gledajo s prijaznim ocesom, vendar je, kakor smo že poročali v zadnjem „Gospodarju“, izmed avstrijskega vojaštva, ki se nahaja na francoskem bojišču, največ Jugoslovanov. A nam bodo Nemci kedaj hvaležni za usluge, ki jim jih sedaj storimo?

Amerika na francoskem bojišču.

Poveljnik ameriških čet na francoskem bojišču je dobil od svoje vlade povelje, da naj da na razpolago vse ameriške čete vrhovnemu poveljniku vseh sovražnih čet na francoskem bojišču, generalu Fochu. Ameriški general Pershing je nagovoril vrhovnega poveljnika generala Focha ter rekel med drugim sledeče: „Amerika si šteje v veliko čast, ker se udeležuje borbe na francoskem bojišču. Sedaj pač ni nobenega drugega vprašanja, kakor nadaljevanje te vojne. Amerika da Francozom in Angležem na razpolago vso svojo inlanterijo, artilerijo, letala, skratka rečeno, vsa svoja bojna sredstva. Amerika pošlje na francosko bojišče toliko čet, kolikor bo potrebno. Ameriško ljudstvo je ponosno, ker se udeležuje sedanje največje in najlepše bitke v svetovni zgodovini. Vsak Amerikanec gre s svetim navdušenjem v boj proti Nemčiji.“

Francoske čete zapustile Italijo.

Kakor znano, je Francija svoj čas poslala Italiji na pomoč 160.000 mož. Švicarska poročila pravijo, da je sedaj odpoklicala Francija vse svoje čete iz Italije, ker jih sama krvavo potrebuje na zapadnem bojišču. Tudi Nemčija je odpoklicala z italijanskega bojišča vse svoje pet divizij. Ameriške, angleške in francoske ladje prevažajo noč in dan sveže čete iz Amerike in Anglije na francosko bojišče.

Granata udarila v cerkev.

Na Veliki petek popoldne je udarila granata velikega nemškega topa, ki obstreljuje Pariz na daljavo 120 km, v neko pariško cerkev. V cerkvi, ki je bila natlačeno polna vernikov, se je ravno vršila služba božja. Ubitih je bilo 75 oseb, med njimi veliko otrok in žensk, ranjenih je pa bilo 90 oseb. Na kraj nesreče so prihitali tolažiti ranjene osebe pariški nadškof in kardinal Amete, predsednik francoske ljudovlade Poincare in ministrski predsednik Klemens. Med mrtvimi se nahaja tudi švicarski poslanik. Na nevarnih mestih se je prebivalstvo izselilo in poskrilo v podzemeljske prostore. Dosedaj je padlo v Pariz že blizu 500 bomb iz nemškega topa-velikana.

Kako izgleda top-velikan?

Topovnar Krupp je izdelal nov top, ki strelja, kakor poročajo, 120 km daleč. Iz tega topa zdaj Nemci obstreljujejo Pariz. Ta vest je presenetila ves veliki svet. Ko so Nemci obstreljevali francosko mesto Dunkerque, so se vsi čudili, da more top streljati 40 km daleč. Takrat se je mnogo razpravljalo, če je tako orožje sploh mogoče. Kako malo pripravljeni smo pa bili na strel 120 km! In vendar! Napravimo si najprej sliko o potrebni energiji, ki jo mora imeti krogla, da v minutnem skoku premaga tako velikanško daljavo. 24 cm granata tehta okoli 200 kg. Dosedanji Kruppovi ladijski topovi bruhajo take granate z energijo približno 8500 meterskih ton skozi orožje. Vzemimo okroglo 10.000 in daljavo 16 do 20 kilometrov. Če bi hoteli doseči daljavo 120 km, bi bila potrebna 6- do 8krat večja energija. Torej 60.000 do 80.000 meterskih ton. Največja Kruppova krogla, ki tehta 620 kg in ki se izstrelji s približno 1000 metrov začetne hitrosti, razvija silo, ki odgovarja 25.000 do 31.000 meterskim tonam. Za novi Kruppovi top bi tedaj rabili dvakrat do trikrat večji naboj, kot ga že delj časa uporabljajo za veliki Kruppov top. Taka količina smodnika pa končno še ni izključena. Nazadnje se da napraviti tudi taka cev, ki prenese ta dvojni ali trojni naboj, ne da bi počila. Pravtako je mogoča nova oblika izstrelka, ki povzroča manj zračnega trenja, kot dosedanje granate. Zelo zanimivo je tudi, kako visoko doseže taka krogla. Granata, ki je padla v Pariz, je morala prileleti iz nedosegljive, baje visokine, namreč iz visokine 30, 40 do 50 km. Granata je morala tedaj romati zelo „globoko“ v ozračje, predno je padla v Pariz. Nastaja mnogo zanimivih vprašanj, n. pr.: kako velika je možnost zadetka in kako velika je razpršitev? V prejšnjih desetletjih bi bil tak top brez pomena, ker niso mogli videti cilja. Danes je to potom aeroplanov mogoče. Nadaljno vprašanje je, kako dolgo je cev porabna. Manjši angleški ladijski topovi prenese okroglo 350 strelcev, največji samo 130. Koliko strelcev prenese ta 120 km top? To bo pokazala bodočnost. Drugo zanimivo vprašanje je, koliko časa potrebuje krogla, da preleti tako velikanško daljavo. Granata ne leti na-

ravnost, marveč napravi lok, ki meri 140 do 160 km. Imeti bi morala 2400 do 2800 m začetne brzine, da razvije prej omenjeno visoko silo. Potrebovala bi tedaj približno 20 minut ali še manj, da prileti na svoj cilj. Brzovlak rabi dve uri, avtomobil bi moral biti že pravi voz za dirke, da bi to pot napravil v 1 uri. Kakor bralec vidi, gre tu samo za domnevanja. Tem bolj bomo razočarani, če bodo vsa ta domnevanja napačna in če se bo razrešitev tega čudeža izkazala samo kot znano Kolumbovo jajce.

Francoski protinapad.

Na vseh odsekih: Laon—La Ferre in Noyon—Montdidier so pričeli Francozi močno napadati nemške črte. Dosegli so že nekaj uspehov.

Tedenske novice.

Današnja številka „Slov. Gospodarja“ je radi praznikov izšla samo na štirih straneh.

Cesar pohvalil slovenske junake. Četovodja I. Zelzer iz St. Ilja v Slov. gor. nam piše, da je dne 19. marca obiskal cesar Karel oni del fronte na italijanskem bojišču, kjer stojijo hrabri junaki 47. polka. Nagovoril je več slovenskih vojakov in jih pohvalil.

Odlikovanje Jugoslovana. Pred kratkim imenovani poštni svetnik v Zadru g. dr. Janko Debelak je za izvanredne zasluge v času vojne od M. Veličanstva odlikovan z vitežkim križcem Fran. Josipovega reda z vojne dekoracijo. Odlikovanec je sin posestnika in bivšega dolgoletnega župana pri Sv. Mohorju pri Rogški Slatini, g. Martina Debelaka, kateri je lahko ponosen na svojega sina. Živijo naš mladi g. svetnik! Živijo dr. vitez Debelak!

Krivica, ki vpije... Iz Brezice se nam piše: Lansko leto o priliki potresa je bila za samostanom pač naša hiša najbolj poškodovana in pobito mnogo posode in pohištva. Tako škodo so dobili nemčurji že takoj povrnjeno, mnogi celo dosti več, nam pa še vedno niso dali nič, ker nismo odpadniki. Hiše naših bogatinov so bile takoj v par tednih zopet popravljene, k nam je prišla samo enkrat komisija in nam je prepovedala v hiši stanovati, ker je baje prenevarno, kljub temu nam ne pridejo popravljati, prosil sem za večkrat, pa samo obljubljajo, da bo že komisija enkrat prišla. Prosim, da to objavite v Vašem listu. — Tako postopajo z nami. Tujci so povsod prvi. Slovence-domačin pa čakaj na borne drobtine. V Jugoslaviji kaj takega ne bo mogoče. Krivice, ki jih moramo prestati od strani tujcev, ki so se prikradli v naše lepe slovenske kraje, res vpijejo že do neba. —

Bojilo se nas. Vsenemci pridno prirejajo na meji protestna zborovanja proti Jugoslaviji. Tako se zborovali pred kratkim v St. Ilju in v Lihočki vasi. Zaaj nameravajo prirediti protestne shode tudi še v Spielfeldu, na Pesnici, v Svečini in v Cmureku. Obmejni Slovenci vedno glasneje kličejo: Mi nočemo več biti sužnji, nočemo več biti pod komando tujcev. In ker so celo na najvišjem mestu sprevideli, da je treba dati Slovincem res samostojnost in svobodo, so se nas začeli bati, posebno ker se borimo složni in edini za naše pravice. Iz samega strahu pred Slovenci kličejo vlado in vse nemške bogove na pomoč proti nam;

Nemškutarjenje na prehranjevalnem uradu mariborskega okrajnega glavarstva. Slovenski beguncem nam piše: Prehranjevalni urad mariborskega okrajnega glavarstva, kateremu je poverjena tudi oskrb beguncem v mariborskem okraju, dosledn pošilja slovenskim beguncem samo nemške dopise in rešuje slovenske vloge samo v nemškem jeziku. Ubogi begunci morajo hoditi od Poncija do Pilata, da se jim raztolmači uradni dopis. Ali je tega treba? — Slov. občine dobivajo od omenjenega urada na slovenske vloge samo nemške odgovore. Dvomimo, da bi bilo to danes na mestu. — Trgovcem pošilja omenjeni urad samo nemške dopise. Ali misli dobiti urad s tem kako pohvalo od „Marburgerce“ in nemškega volkskrata? Če okrajno glavarstvo (glavni urad) odgovarja na slovenske vloge slovenski in izdaje dvojezične odloke, pač nemškutarjenje prehranjevalnega urada ni na noben način opravičeno.

Slovenski vojaki stojimo trdno. Vojaki 87. polka nam pišejo: Mi slovenski vojaki imamo največje veselje, kadar pride k nam „Slov. Gospodar.“ Veseli smo novic, katerih nikoli ne manjka v listu, a se bolj se pa veselimo bodoče Jugoslavije, za katero se naši vrli domačini tako pridno trudijo in v kateri bomo na svoji zemlji svoji gospodarji in ne več sužnji tujcev. Nemškutarski ptujski „Stajere“, ki se nam kaže v slovenski obliki, laže v svoji šnopsarski pijanosti, da nas je „Slov. Gospodar“ imenoval za šnopsarje, pa do danes še tega v „Slov. Gospodarju“ nismo čitali. „Stajere“ morebiti misli, da nas bo s to lažjo spravil proč od našega lista, a mi stojimo in bomo stali trdno na strani „Slov. Gospodarja“ in z vsem navdušenjem kličemo: „Bog živi našo Jugoslavijo pod žezlom habeburškim! Frane Bežjak iz Podsvrde v imenu mnogoštevilnih tovarnišev pašpolka Slov. 87.“

Rezanec ne smeje pisati. Dunajski list „Arbeiter Zeitung“ piše: „Čezmura se smo povedali rečnica.“

a cenzura je ne prenese. Ko je bil cesar v Tečnu na Češkem, mu je sodrug (socialni demokrat) Schnoehler poročal o bednem položaju prebivalstva. Cenzura pa je v listu „Nordböhmisches Tagblatt“ črtala velik del odgovora, ki ga je dal cesarju tamošnji zastopnik socialnih demokratov na njegova vprašanja. Cesar lahko sliši resnico, cenzura pa ne... Tudi v „Slov. Gospodarju“ in v „Straži“ govorijo bele in se skoro v vsaki številki v enakem smislu. Resnica hode v oči...“

Junaki 26. strelskega polka. Z italijanskega bojišča se nam piše dne 8. marca: Kakor posnemate iz poročil, so tukaj na italijanskih višinah hudi sneženi zameti, sneg je debel več metrov. Tudi naš strelski polk št. 26 se nahaja na taki višini. Sneg se zmiraj zameta naše poti, da skoraj ne moremo dobiti živeža in ne municije v naše postojanke. Po preteku 14 dni gremo zopet nazaj v zaledje, da se nekoliko odpočijemo. Z velikim veseljem čitamo »Stražo« in »Slov. Gospodarja«, katere imamo naročene. Želimo vsem naročnikom »Gospodarja« in »Straže« vesele velikonočne praznike! Srčne pozdrave! Četovodja Avgust Lešnik iz Maribora, desetnik Mihael Šterbal iz Leitersperga pri Mariboru, poddesetnik Jožef Gradišnik od Sv. Marjete ob Pesnici, poddesetnik Anton Krampergar od Negove, pešec Anton Gačnik od Sv. Petra pri Mariboru, Ozvald Pašak od Ptuja, Franc Ridler, Ivan Ortner, Franc Urbanič, Jožef Orlač in Jurij Majer, vsi od 6. stotnije.

Sram Vas bodi, odpadniki! Dekle iz kozjanskega okraja nam piše: Res, žalostna sem, ko sem pred nedavnim časom čitala, da se je brežiška občina izjavila proti deklaraciji. Zdaj v tem času, ko se nam odpira boljša bodočnost, ko se bo ustanovila jugoslovanska država, se nam hočejo protiviti. A prepričana sem, da ne bodo nič naredili drugega, kot osramotili so se. A to je sramota, da takšni ljudje, ki so rodod Slovinci, izdajajo svoj rod, mesto, da bi skrbeli za njegovo osvoboditev. Gotovo so vedeli, da se bodo Slovinci vsi navdušeno oglasili, in so pač mislili, da bo njihova odklanjalna beseda največ zalega. Toda: Bog živi vse Slovence pod streho hiše ene! Bog blagoslovi delo za jugoslovansko državo!

Sedem sinov na vojski imata Martin in Julijana Kolar, posestnika v Drenskem rebru, župnija Pilštanj. Doma pri delu pomaga samo 14 letni sin. Oče, kateri je 65 let star, leži na smrt bolan, nima nobene pomoči. Dobro bi bilo, če bi se kdo našel, kateri bi celo stvar naznanil na Dunaj na najvišje mesto in predlagal Kolarja za odlikovanje.

Slovenska šola v Mariboru. Mariborski Slovinci stresamo suženjske verige, v katere nas je vložil narodni sovražnik. Ko pa štejemo in pregledamo svoje vrste, opažamo z veliko žalostjo in bojaznijo, da nam manjka narodnega naraščaja, da postaja mladina narodu tuja, ker nimamo v Mariboru slovenskih šol in mora naša deca obiskovati nemške. V predšolski dobi so se govorili ti otroci doma, v zódbini tudi slovenski, a nemška šola in nemška družba napolni nežno dušo s sovraštvom do slovenskega jezika in začne se posmehovati slovenski govornici lastnih staršev. Niso se samo odtujili narodu, propadli so tudi duševno. To slovensko kri, ki vadržuje na umeten način nemški značaj mariborskega mesta, moramo na vsak način ohraniti slovenskemu narodu. Edina možnost pa, da dosežemo ta namen, je ustanovitev slovenske ljudske šole v Mariboru na lastne stroške. Zato se obračamo mariborski Slovinci, ki smo se med prvimi otresli prejšnjega strankarstva, na Vaše blagorodje z nujno prošnjo, da nam priskočite na pomoč in pomagajte rešiti slovenski živelj v slovenski narodni predstraži, v Mariboru. Prispevke sprejema mariborska možka podružnica sv. Cirila in Metoda, ki upravlja poseben fond za slovensko ljudsko šolo v Mariboru. Kdor daruje naenkrat 1000 K, je pokrovitelj, kdor 300 K, je ustanovnik, kdor pa 100 K, je dobrotnik slovenske ljudske šole v Mariboru. Imena pokroviteljev se vklešajo v svoječasnem šolskem poslopiju v posebne spominske plošče, imena ustanovnikov pa se vpišejo v zlato knjigo slovenske ljudske šole v Mariboru. Imena vseh podpornikov se objavijo v časopisih. Največje zadoščenje pa bo imel vsak posamezni podpornik v zavesti, da pomaga s svojim darom rešiti slovenskemu narodu v najvažnejšem trenutku mladi naraščaj.

Za Tiskovni dom v Mariboru so darovali p. t.: Župljani Sv. Tomaž pri Ormožu (II. dar) 125,20 K; župljani St. H. pod Turjakom (II. dar) 51 K; dekliška Marijina družba Sv. Jurij ob Taboru nabrala 185,86 K; Marijina družba na Medvedovem selu nabrala 401,38 K; v župniji Šmarje pri Jelšah nabrala drugič 719,40 K. — Natanični imenik darovalcev sledi o priložnosti. — Hvala prisrčna vsem! — Dr. Anton Jerovšek, ravnatelj Cirilove tiskarne v Mariboru.

Za Tiskovni dom se je v župniji Hoče zopet nabralo K 4640. Darovali so: Rojko Julijana K 6; Kranjc Neža K 2—; Meglič Marija K 2—; Stander Matija K 040; Knehtel Alojzija K 1—; Visočnik Janez K 20—; Visočnik Marija K 10—; Soržak Jakob iz Sp. Polskave K 5. Hvala prisrčna!

„Slovenski Straži“ so darovali: Neimenovani iz Dobrne pri Celju z geslom: „Slovenska Straža“ straži tudi nas zapuščene dobrnske Slovence 44 K; Mihael Saje, župnik, Skaručina, 4 K; zbirka slov. omizja v hotelu Trabesinger v Celovcu povodom slovesa Čehov in Hrvatov iz Celovca, 57 K; podružnica Ligojna pri Vrhniku, 20,40 K; Neimenovan v Ljubljani potom uredništva „Slovenca“ 10 K.

Prošnje za podaljšanje vojaških oproščenj. Domobransko ministristvo je izdalo odlok, da morajo črnovojniki, ki so oproščeni od vojaške službe do kakoga določenega roka, vlagati prošnje za podaljšanje oproščenj deset tednov poprej, predno poteče rok, do katerega je črnovojniki oproščeni od vojaške službe.

Prošnja do vojakov, ki se vračajo iz ruskega vojnega ujetništva. Ivan Kovač od 87. pešpolka je prišel poleti 1915 v rusko vojno vjetništvo. Zadnja vest o njem je prišla potom Rdečega križa meseca maja 1916. Takrat se je našel v Harkovu. Kdor bi kaj vedel o njegovi daljni usodi, se prosi, naj to sporoči ženi Franciški Kovač v Štorah pri Celju.

Uspehi slovenskega zdravnika. Z Dunaja poročajo: Našemu rojaku dr. Ivanu Matko se je posrečilo najti vzrok in specifično sredstvo za najstrašnejšo komplikacijo malarije. Isto obstoji v tem, da posamezni bolniki po kininu dobe silno vročino in nevarno razkrojevanje krvi. Umrljivost teh nesrečnih slučajev je bila doslej 40—60%. Slučaj je hotel, da je dr. Matko prvokrat poskusil to novo sredstvo na Slovincu-rojaku, prostaku Skorjancu iz Zibike, katerega je predstavil dne 8. januarja v dunajskem dravniškem društvu. Za izvedbo tega dela je dobil dr. Matko 2000 K nagrade iz znanstvenega zaloga kneza Lichtensteina. Zdravniški znanstveni listi so o obširno bavili s tem izrednim uspehom našega rojaka, katerega prijatelji menijo, da utegnemo slišati še o novih uspehih.

Premestitev odvetniške pisarne. Dr. St. Lapajne, odvetnik, dosedaj na Dunaju, se je preselil v Krško na Dolenjskem ter tam otvoril odvetniško pisarno.

Izboljšanje preskrbnin vojakom in njih svojcem. Državni zakonik je objavil postavbo, s katero se tistim vojakom v stanju moštva, če so dobili v sedanjih vojski invalidno podporo, podeli izboljšanje letno v znesku od 360 do 1080 kron. Svoje tistih vojakov, ki so jih vzdrževali, dobe letno 360 do 720 kron.

Slovenski tabor ob štajersko koroški meji. Cela Mislinjska dolina mora na belo nedeljo na tabor v Št. Janž. Podati hočemo roke svojim bratom (trpinom Korošcem, ki pridejo iz Koroškega na naša tla iskat tolažbe med brate. Prideta poslanca dr. Korošec in dr. Verstovšek. Začetek ob 1. uri popoldan.

8. vojno posojilo. Po poročilih iz Dunaja bo 8. avstrijsko vojno posojilo baje razpisano v času od 15. in 15. maja t. l.

Starši, posnemajte! Prijatelj našega lista nam piše iz dežele: Vsak oče in vsaka mati sta vesela zdravih in krepkih otrok. Saj vidita, kako otroci rastejo, ter se veselita pomoči v bližnji bodočnosti, posebno danes, ko nam tako obetno primanjkuje delavskih moči. Toda starši so si mnogokrat sami krivi, če njihovi otroci niso zdravi in dobri. In zakaj? Zato ker vadijo svoje otroke že v zgodnji mladosti k uživanju opojnih pijač. Otroke bi radi imeli dobre, pa jim že v rani mladosti postavljajo v nežna telesa kvas zapravljenosti in pijančevanja. Starši, ne jemljite svojih otrok v gostilne, posebno ponoči ne, kakor se žalibog premnogokrat pripeti posebno v naših krajih. Pred kratkim je bila gostilna na deželi natlačena polna gostov, med njimi seveda polovico otrok v starosti šest ali sedem let. In jaz ne morem razumeti, kako da, so starši tako brezbržni za svoje otroke. Poznam nekatere žene v našem kraju, ki jim je gostilna v veliko veselje, poleg tega pa še vadijo k popivanju svojo nedolžno deca. Ali ni to velika nespačet? Kako škodujejo opojne pijače zlasti mladini, se je že zdavnaj pokazalo. Najboljši učitelj ne napravi iz takega otroka ničesar. Mnogokrat se pa še pripeti, da dobivajo otroci žganje, ki ima navadno zelo slabe posledice. Pred kratkim je pisal „Slovenski Gospodar“, kako se je 16letni fant napil žganja in je na poti proti domu umrl, da so ga mrtvega na garah pripeljali domov. Iz tega je torej razvidno, kako slabe posledice imajo opojne pijače, pred vsem pa žganje. Kako daleč pride otrok, kateri se že v zgodnji mladosti vadi uživanje opojnih pijač! Ko doraste, je pijanec in zapravljenec. Zatorej, dragi starši, ne jemljite svojih otrok v gostilne in odvračajte jih od opojnih pijač, predvsem pa od žganja!

Avstrijski državni dolg ob koncu četrtega vojnega leta. Zastopnik finančnega ministristva je podal podatke, kakšen bo državni dolg avstrijske polovice — torej brez Ogrske — ob koncu četrtega vojnega leta, t. j. dne 1. julija 1918. Po njegovih navedbah bo znašal avstrijski vojni dolg kakih 72 milijard kron,

torej petkrat več nego v času pred vojno, ko je naša državna polovica imela dolgov za 13 milijard kron. Izdatki za obresti — če računamo obresti po 6% — bodo znasali na leto nič manj kakor 4335 milijonov, napram 489 milijonov K v mirnem času. Ako bi državni dolg dne 30. junija 1918 porazdelili med prebivalstvo, bi prišlo na vsako glavo 247,5 K napram 4,5 K pred vojno.

Plačevanje davkov. Deželno finančno ravnanje naznanja: V 2. četrtletju 1918 postanejo neposredni davki na štajerskem dotekli, oziroma plačani v naslednjih dnevih: I. Od zemljarine, hišne razredovine in najmarine ter od šodstotnega davka od najemnine onih poslopij, ki so prosta najmarine: 1. mesečni obrok dne 30. aprila 1918, 5. mesečni obrok dne 31. maja 1918, 6. mesečni obrok dne 30. junija 1918. II. Od občne pridobnine in pridobnine podjetij podvrženih javnemu dajanju računov: 2. četrtletni obrok dne 1. aprila 1918. III. Od rentnine in dohodnine, v kolikor se ti davki ne pobirajo na račun državne blagajnice potom odbitka po osebah, oziroma blagajnicah, ki izplačujejo davku podvržene prejemke: 1. polletni obrok dne 1. junija 1918.

Gospodarske novice.

Osebna dohodnina in oddana živina. Dasiravnice je finančni minister odgovoril na interpelacijo slovenskih poslancev, da se izkupiček rekvirirane živine, ki bi se še neobhodno potrebovala na gospodarstvu, ne sme vračunati pri odmeri osebne dohodnina, vendar se davčne oblasti, n. pr. mariborska, nočejo ozirati na odredbo finančnega ministristva in računajo n. pr. tudi izkupiček za odvzete vprežne vole, za krvave-mlekarice, plemene telice itd. v svoto dohodkov, od katerih se potem odmeri osebna dohodnina. To postopanje davčnih oblasti je protizakonito. Graška živinska vnovčevalnica nam piše o tej zadevi: V svrhu pravilne odmere osebno-dohodninskega davka morajo vnovčevalnice za živino naznaniti davčni oblasti govejo živino, katero je moral ta ali oni oddati. Opozarja se, da vsled odgovora finančnega ministristva na neko interpelacijo ni vsaka oddana goveja živina podvržena odmeri za osebno-dohodninski davek. Kdor je moral oddati živino, katero neobhodno potrebuje za obdelovanje svojega polja, pomenja taka oddaja živine zmanjšanje premoženja dotičnega, vsled česar se tak izkupiček za oddano živino po § 51 zakona o osebno-dohodninskem davku ne sme obdati z osebno-dohodninskim davkom. Osebno-dohodninski davek je torej naložiti samo v takih slučajih, če je kmet prodal alvno živino. Ne sme se pa vračunati tistega izkupička, katerega je kmet dobil za prodano plemensko govejo živino. Ako je bil kmet prisiljen, da je moral oddati kako govedo, a si je nato moral nakupiti kot nadomestilo drugo govedo, mora to naznaniti davčni oblasti, da se pri odmerjenju osebno-dohodninskega davka ozira na vrednost prodane goveje živine. — Priporočamo, da vsakdo, ki mu je davčna oblast vračunala izkupiček za prodano živino med dohodke, ki so podvrženi dohodnini, vloži tekom 30 dni priziv na okrajno glavarstvo (davčni oddelek) in naj ugovarja proti vračunanju izkupička za odvzeto živino v svoto dohodkov.

Zakaj se v mestih ne rekvirira živine? V Mariboru, Ptuj in Celju se meščanom ne rekvirira živine, temveč jo lahko prodajajo mestni bogataši kakor jo hočejo in komur je hočejo. In slovenskemu kmetu s silo odvzemajo zadnji par volov ter dojne in breje krave. Oblast se izgovarja, da so mesta avtonomna, t. j. imajo svojo samoupravo. Ali ni to krivica, da je hujše biti ne more? Slovenski kmet bi moral obdelati svoja polja, preskrbeti svojo družino, vojaštvo in mestno prebivalstvo z žitom in krompirjem, a kakor nalašč mu v sredi najnujnejšega dela odvzamejo vole ali vprežne krave, meščani pa se dobivajo otroke, da lahko odebelijo svojo živino in jo drago prodajo. Meščani, ki imajo v bližini dovolj vojaških konj na razpolago, se izgovarjajo, da rabijo vole za izvažanje smeti. Vprašamo: Ali je izvažanje smeti bolj potrebno kot obdelovanje njiv? To vse se godi le samo radi tega, ker je nemška gospoda v mestih prepojena slepega sovrašva proti slovenskemu kmetu. In vendar se še najdejo ponekod ljudje, ki bi se radi naprej tlačanili oholim tujcem!

Novodobni modrijani. Iz Savinjske doline nam pišejo: Pobiranje, rekviriranje, oddaja brez konec in kraja. Vsega primanjkuje, pa vendar se kliče v svet: Vržzati — z Nemčijo v življenje in smrt, dočler ne dosežemo častni mir — seveda mir nemškega meča! Zopet imamo oddajo kovinskih predmetov, a sedaj je ukrenila uprava vsaj nekaj modrega. Kaj pa te takega? Na ljudskem taboru v Zalcu nam je slavnostni govornik razkril modrost naše uprave. Rekel je: Kmetu se najprej vzame krma, potem krava in slednjič se zahteva mleko; vzame se mu krompir, repa, korenje, potem svinja — končno hočejo imeti pa še mast! Ne vem, je-li bil kateri teh modrijanov na shodu, ker sedaj so jo ukrenili bolj modro. Ko so pobrali že skoro vso hranilo, sedaj so se pa spomnili, da tudi žlice ne potrebujejo, in kmet, daž še žlice! Kmet, naj nam svoje sinove, delaj noč in dan, uživa pa čisti zrak in svežo vodo! Zato pa, ljubi Savinjsčani, vsi kakor en mož za Jugoslavijo! Jugoslavija edina, maika nam je domovina! Jugoslovanski pozdrav! — Savinjsčan.

Dvojna mera. Kmetica v Savinjske doline nam piše: Človeka nehoti zmerati jeza, da bora, diši...

celo sam občuti, kako se z dvojno mero meri. V zadnji številki „Slovenskega Gospodarja“ smo čitali, da je ubožen človek (bogati gotovo ni bil, da ni imel cel kilogram čebule) zahteval za 90 dkg čebule 4 K, pa je bil obsojen na tri tedne hudega zapora, poostrežnega z dvema tridima ležiščama in na 200 K globe. Pred nekaj časom pa je bilo čitati v nekem listu, da je nekdo prodajal par čevljev z 100, 200 K in še večjim dobičkom. Obsojen je bil na 2000 K globe. Kaj je to v primeri s tisočaki, ki jih je izdrl od ljudi? Oni prvi bi pa tako tudi ne imel nobenega dobička, ker se splošno govori, da je čebula po 6 K za 1 kg. Seveda je to pretirana cena, pa pri drugih rečeh je še bolj. Čebula pa tudi ni tako neobhodno potrebna, kakor čevlji in obleka. Kaj pa se goji n. pr. kake-mu trgovcu, ki ima še očitno po predvojnih cenah nakupljeno blago in zdaj dobi za meter več kron kot je on dal preje krajarjev? Kako si naj ubožen človek določi obleko, če stane najslabše blago za ženske obleke, ki je bilo še nedavno po 25 krajarjev, zdaj 40 do 50 K? Cela obleka brez priloge in šivilje stane 500 K. Kje so pa še čevlji? In če je cela kopica otrok za obleči? Za eno celo opravo mora biti res že veliko premoženje. Zdaj se pa še stara obleka ne bo dala krpati, ker ni sukanca. Mestni trgovci, ki ga še imajo, nastvijo že res blazne cene. Kotaček 900 metrov stane 36-40 K! Pri vsem tem pa je edino to čudno, da se takim gospodom prav nič ne zgodi, — med tem ko je priprost človek, recimo kaka kmetica, če proda liter mleka za par krajarjev dražje kakor to določijo gospodje pri zeleni mizi, brž obsojena na par stotakov globe. Ako se pa slučajno le zgodi, da je kateri „večji“ tudi obsojen, pa ni v nikaki primeri z dobički, katere dela. Pravica naj bo pač za vse enaka — pa nil!

Kako živi kmet na Gornje Avstrijskem. Iz Sierninga na Gornje Avstrijskem se nam piše: Kmet tukaj prav dobro živi, ker se mu ne rekvirira toliko, kakor pri nas na Slovenskem Stajerju. Žita se mu ne rekvirira toliko in krompirja tudi ne, seno in slama tudi ne, samo živine pač veliko. Meso velja 6 K. Moka 80 v, kruh 60 v, sladkor 1 K 50 v. Pri nas na Slovenskem v mirnem času ni bilo toliko mesa, kakor ga imajo nemški kmetje. Sedaj, ko je vojna, ko se ubogemu slovenskemu kmetu vse odvzame, sedaj pa je na Slovenskem še stokrat slabše. Zakaj je pač tako? Zakaj se na enem kraju vse vzame, na drugem pa ne? V Avstriji, posebno na Stajerskem, je res tako: Slovencem kamen, Nemcem pa kruha in mesa!

Draginja živil na Dunaju. O letošnjih velikonočnih praznikih je bil naval ljudstva na dunajske mesnice tako velik, kakor še nikoli poprej in na stotisoče oseb, zlasti revnejših slojev, ni moglo dobiti koščeka mesa za praznike. Goveje meso so prodajali po 25 K kilogram, ovčje meso po 21 K, boljše ribe po 10-14 K, ribe-belice po 5K kilogram, kurjetino po 32 K in 1 kilogram konjskega mesa, katerega poprej mnogi niso mogli niti videti, pa po 15 K. Na tisoče revnejših ljudi je bilo zadovoljnih, če so mogli dobiti z veliko težavo pol kilograma konjskega mesa. Približujemo se razmeram, kakor so vladale v Parizu za časa obleganja leta 1870, ko je bil košček konjskega mesa dragocena slaščica in so kupovali podgane po 2 franka.

Cebelni tatovi. Cebelar iz Slov. goric nam piše, da se dan za dnem množijo pritožbe, da hodijo tatovi od čebelnjaka do čebelnjaka, morijo čebele in odnesejo strd. Cebelarji, varujte nedolžne čebelice. Ljudje sumijo, da opravljajo tatinski posel mestni postopači.

Dopisi.

Maribor. Služkinja sem. V službi sem pri nemški gospodi. Kaj moram tukaj prestati radi svoje narodnosti, ve le ljubi Bog. Če opazi gospa na moji mizi „Slov. Gospodarja“, zarohni kakor kaka medvedka. Slovencem daje najrže primke. Pravi, da smo samo za sužnje, hlapce, delavce, viničarje in dekle. Slovencem bi se po njenih nazorih morale odvzeti vsako posestvo, ker le Nemci so rojeni za gospodovanje. Dasiravno sem ponižne narave, vendar si nisem mogla kaj, da ji ne bi ugovarjala in branila čast slovenskega rodu. In tedaj je še protestiral gospod, ki je uradnik na c. kr. Imenoval je Slovence: svinje, psi, osli, bebeci, tati, roparji, veleizdajalci itd. Pri tem se je v svoji slepi nemški strasti kar penil od jeze in gnjeva nad Slovenci. Napravila sem kratek račun: Odpovedala sem službo in šla. Saj Slovenke lahko dobimo tudi poštene službe pri Slovencih ali pa gremo našemu kmetu pomagat. Zakaj bi se morale izpostavljati pri nemških divjakih. Slovenska dekleta, svarim vas: Predno nastopite kako službo, prepričajte se, kak duh vlada v dotični hiši! Zagrizeni nemčurji si naj sami snažijo svoja stranišča, me pa ostanemo raje zveste pomočnice slovenskemu kmetu in viničarju. — Opazila sem tudi, da še v Mariboru mnogo slovenskih deklet ni podpisalo jugoslovanske deklaracije. To ni lepo. Le vse se korajžno izjavite za našo majko Jugoslavijo! Če smo tudi uboge dekcle, služkinje ali pomočnice, a vendar smo hčerke poštenega slovenskega rodu, kateremu se v ustanovitvi Jugoslavije res bliža lepša in srečnejša bodočnost. Polpisovanje za Jugoslavijo

moramo organizirati po ulicah, da nobena Slovenka ne bo izostala. Kaj pa, če bi se enkrat zbrale slovenske kuharice, služkinje, dekcle in sploh vse zavedne Slovenke na kak sestanek in bi si razdelili narodno delo? Kaj pravite k temu, g. urednik? Slov. služkinja. — Odgovor uredništva: Izredno vas veseli, da ste tako navdušeni. Oglasite se o priliki v našem uredništvu. Bomo se pomenili o takem sestanku.

Maribor. Društvo Dijaki dom v Mariboru va bi na občni zbor, ki se vrši v petek, dne 5. aprila, ob 6. uri zvečer v Narodnem domu. Na vsopredju je poročilo odborovo, poročilo računskih pregledovalcev, volitev novega odbora, slučajnosti.

St. Ilj v Slov. goricah. Narodna zavest se bu di tudi v sosednjem Spielfeldu. Priproste Slovenke in Slovenci so izrazili željo, da bi si radi ustanovili kako slovensko društvo. Ker pa je treba za tako društvo dobrih priprav, vabimo sentiljske Slovenke naše rodne brate in sestre v Spielfeldu in Strasu, da se pridružijo našim sentiljskim slovenskim organizacijam. Bralno društvo Vas rado sprejme med svoje ude, ravnotako tudi Dekliška Zveza, Marijini družbi in Posojilnica. Ko Vas bo dovolj za samostojno slovensko organizacijo, pa Vam bomo drage volje pomagali isto ustanoviti. Slovenci možje, žene, mladeniči in dekleta, pridite k nam v St. Ilj k naši jugoslovanski armadi. Zberite vse svoje vrste! — Sentiljska Slovenka.

Sv. Benedikt v Slov. gor. Kralj Tomaž, doma v Ihovu, ima dosedaj že trojno vojaško odlikovanje, katero si je pridobil v bitkah proti najkrutejšemu slovenskemu sovražniku Italijanu. Njegova prsi dičijo velika in mala srebrna in bronasta svetinja, dobil jih je v deveti in deseti soški bitki in pa na tirolski bojni črti; služi pri 47. pešpolku. Naše najiskrenejšo čestitke!

Ljutomer. Tukaj je umrla na Veliki četrtak gospa Cila Dijakova (po triletni bolezni), soproga našega somišljenika g. Frisca Dijak. Rajna je bila blaga žena in zlata mati. Radi njene dobrotljivosti in mirnega značaja je bila pri sosedih in pri vseh drugih sploh zelo spoštovana. Naj Bog tolaži žalujoče. njej pa večni mir in raj nebeški!

Slov. Bistrica. Posojilnica v Slov. Bistrici va bi na redni občni zbor, ki se vrši v nedeljo, dne 14. aprila 1918, ob 3. uri popoldne, v lastni hiši „Hotel Austria.“ Dnevni red: 1. Poročilo načelstva in nadzorstva. 2. Prečitanje revizijskega zapisnika. 3. Odborenje računskega zaključka za leto 1917. 4. Volitev načelstva in nadzorstva. 5. Predlogi in naveti. — Načelstvo. 423.

Sv. Kunigunda na Pohorju. Nemila smrt je obiskala Višnarjevo rodbino in vzela iz nje sredine daleč okrog znano in priljubljeno Višnarjevo mamo na Planini. Bila je bogaboječa in pobožna žena, mati več otrok, izmed katerih je ena hči usmiljenka v mariborski bolnišnici, eden sin pa je bil vjet v Przemislu. Obilna množica pogrebljanov je dokazala, kako priljubljena je bila rajnka mama. Našla je gotovo mir pri Bogu. N. p. v. m.!

St. Ilj pri Velenju. Občni zbor našega izobraževalnega društva na velikonočni ponedeljek je bil izborna obiskana. Množica je z velikim zanimanjem sledila besedam govornika profesorja dr. Hohnje ca, ki je razpravljal o veliki nalogi naše izobraževalne organizacije v sedanjem velevažnem, za dolgo bodočnost odločilnem času. Društveni predsednik g. župnik Schreiner je poročal o delovanju društva. Izvoljen je bil po večini stari odbor. Vsi navzoči, fantje in možje, žene in dekleta so se z velikim navdušenjem brez izjeme izjavili za jugoslovansko majniško deklaracijo ter izrazili iskreno željo, naj bi se kmalu izpolnile naše jugoslovanske zahteve in nade. Zborovanje se je končalo s petjem rodoljubnih pesmi in cesarske pesmi.

Mozirje. Pri nas se je osnovala pod načelstvom g. Matije Goričarja družba z omejeno zavezo, katere namen je napraviti vzdrževane električne razsvetljave. Dne 1. maja so v našem trgu že prvič zažarele električne luči. Uporabljena je vodna sila Savinje.

Šmarski okraj. Čudim se, da je iz šmarskega okraja tako malo izjav za jugoslovansko deklaracijo. Kje so podpisali zavednih žen, raznih zastopov in organizacij iz Zibike, Sv. Stefana, Roginske gorce, Sv. Eme in drugih krajev, katere pa še danes ne imenujem. Jugoslovani, Jugoslovanke šmarskega okraja, na plan!

Šmarje pri Jelšah. Gospod Anton Oschlag, trgovec na Ponikvi, je daroval o priliki svoje 50letnice društvu za otroško varstvo in mladinsko skrb v šmarskem okraju 100 K, za kar se mu društvo toplo zahvaljuje.

Sv. Ema pri Pristavi. Dne 14. aprila t. l. pride naš g. drž. in dež. poslanec dr. Franc Jankovič poročat svojim volilcem o delovanju v državnem zboru in o velikem napredku Jugoslovanskega kluba. Shod se bo vršil popoldne po večernicah ob 3. uri v prostorih župnišča pri Sv. Emi. Poslanec bo razpravil o nasilnih rekvizicijah živine, sena in žita. Povabljeni so na shod volilci iz šmarskega, rogaškega in kozjanskega okraja. Udeležite se shoda gotovo

v velikem številu, da se pogovorimo z gospodom poslancem o naših težavah in mu izročimo svoje želje. Pridejo tudi bratje Hrvatje. Dne 14. aprila k Sv. Emi!

Sv. Ema. Tatovi so ukradli v petek, dne 22. marca zvečer posestniku Juriju Ducman kravo, vola in telico. Tatove še niso zasledili. Skode ima ubogi mož 6000 K.

Rajhenburg. Na Belo nedeljo se vrši po prvem sv. opravi v dvorani nove kaplanije shod. Govorita gospoda državna in deželna poslanca, dr. Ivan Benkovič in dr. Franc Jankovič. Posavčani pridite mnogobrojno!

Guštanj na Koroškem. Pri nas je ljudstvo prav pridno začelo čitati slovenske časopise. V par mesecih je v naši okolici iz Tolstega vrha, Selo,ca in Kotelj ter Guštanja nad 25 novih naročnikov za našega „Slov. Gospodarja.“ „Mir“ ima pa naročen že skoraj vsaka hiša. Veliko „Slov. Gospodarja“ in pa „Straže“ se proda v trgovini g. Vincenc Bunduia v Guštanju. Veliko je naročnikov tudi za druge slovenske liste. Tudi koroško ljudstvo se je začelo probujati in se prav pridno podpisuje za izjavo Jugoslov. kluba, za našo težko pričakovano Jugoslavijo. Naše slovensko ljudstvo vsak dan bolj spoznava, da sme le sinove in može pošiljati na fronto, da smo Slovenci dobri za srčno kri prelivati in živino ter drugi živež dajati, a če pride pa Slovenec na pošto, na davkarijo, na sodnijo, na kolodvor, k šoli, k okrajnemu glavarstvu, itd., tedaj pa njegov jezik nič ne velja in se hoče vsak škric in vsaka frajla obregovati nad Slovencem. Vsa pisma in naznanila se nam koroškim Slovencem pošiljajo od oblasti in uradov le v preblaženem nemškem jeziku in večkrat hudojši naši ljudje s takimi, v nerazumljivem nemškem jeziku napisanimi stvarmi, po več ur daleč iskati ljudi da jim take „turške stvari“ preberejo, raztolmačijo in „ausdeičajo.“ Slovenci vsak dan bolj godrnjajo in vzdihujejo: Teh turških suženjskih razmer reši nas. o Bog, in daj nam kmalu pravico in svobodo v naši težko pričakovani Jugoslaviji.

Sv. Peter pod Sv. gorami. Na velikonočni ponedeljek sta bila poročena gospodična Ljudmila Moric, hči našega g. nadučitelja, z gospodom Maksom Hočevar, strokovnim učiteljem, tačas v vojaški službi. Želimo srečo in blagoslov!

Zadnja poročila došla dne 3. aprila.

Angleško-francoska protiofenziva?

Iz francoskih in angleških uradnih poročil z dne 1. in 2. aprila, ki pa prihajajo navadno zelo krajšana v našo javnost, je razvidno, da so presli Angleži in Francozi pri mestu Montdidier in dalje proti severozhodu k protiofenzivi. Natlačna poročila še sicer manjkajo, a iz omenjenih uradnih poročil je razvidno, da so potisnili Francozi in Angleži armado nemškega prestolonaslednika precej daleč proti severu nazaj in so zavzeli celo vrsto krajev, med njimi tudi Montdidier, katere so Nemci prejšnje dni zasedli. Tudi pred mestom Amiens, t. j. ob Sommi so se morali Nemci umakniti. Včeraj so krožile vesti o velikih nemških iztobah. Manjka nam še o tem uradnega potrdila. Zdi se pa, da so Angleži in Francozi res zavabili nemško armado v kotu pri Montdidierju v past.

Do zadnjega moža!

Angleški ministerski predsednik Lloyd George je brzojavil ministrsk. m predsednikom Kanade, Avstralije, Južne Afrike, Nove Zelandije in Nove Fundlandije, da je potrebno pomnožiti angleško armado ter da naj vlade teh angleških naselbin ukrenejo vse potrebno, da spravijo do zadnjega moža vse na fronto.

Listnica uredništva.

Makole: Občine Vaše župnije so se že izjavila za deklaracijo. Saj je bilo objavljeno. Da se bodo pobirali podpisi po župniji, pa poskrbite sami. — **Sv. Peter v Sav. dolini:** Podpora se Vam mora zvišati. Napravite novo prošnjo potom občinskega urada. Če pošilja davčna oblast v Celju samo nemške plačilne naloge za dohodnino, jih vrnite s pripombo: „Sem Slovenec, nemških dopisov ne sprejem.“ — **Zibika:** Do nameravanega načina rekviriranja žita ne bo prišlo. Sedaj kufejo gospodje pri zeleni mizi zopet razne nove načine. Kmetiskih strokovnjakov pa ne povabijo zraven. Prav imate: Če ne bo živine, ne bo gnoja in tudi ne žita in vsi načini rekvizicij bodo zastoj, ker oblast ne bo imela kaj rekvirirati. Pozdrave! — **St. Jakob v Slov. g.:** Preobširno. — **St. Rupert nad Laškimi:** Vprašajte na glavarstvu.